

Ignác z Loyoly (1491 – 1556) byl urozený rytíř z Baskicka na severu Španělska, jemuž jako 30letému vojákovi v bojích s Francouzi dělová koule roztržila nohu. V krutých bolestech ho přes hory převezli z Pamplony do rodné Loyoly, kde se bez anestézie podrobil třem operacím nohy. Podrobnosti bude vhodné vynechat, protože operace zahrnovaly lámání kostí a řezání pahýlu. Sotva přežil. Nakonec v roce 1521, po devíti měsících rekonvalescence v nejvyšším patře rodového hradu, vystřídala nesnesitelnou bolest nuda a zmar.

Před svým zraněním byl Ignác zběhlý sukničkář, který musel být neustále venku, rád nosil módní, dvoubarevný prostřihovaný kabátec, kyrys a drátěnou košili. Vlasy mu zpod pestré čapky spadaly na ramena. Pobyt v uzavřené místnosti pro něho znamenal muka. A co bylo horší, po ruce už nebyly žádné výtisky galantních příběhů o rytířích zachraňujících dámy v nesnázích, které tolik hltal, jen objemné svazky jeho zbožné švagrové, zvláště čtyřsvazkový *Život Krista* od Rudolfa ze Saxonu a *Životy svatých* od Jacopa de Voraginea. Čekalo ho ale překvapení. Jak přecházel od jednoho svatého k druhému, odpuzovaný jejich zbožností a pokáním, začínaly ho přesto některé příběhy přitahovat. Zvláště ho zaujal svatý František z Assisi, který byl stejně jako Ignác nižším šlechticem a svůj čas trávil v marnosti. Mladý voják poznal, že ho tyto příběhy povzbuzují na duchu a navozují v něm dobré a vznešené úvahy.

Hodiny v tichu a samotě přemýšlel, usilovně se soustředil, až se ztratil ve snech a fantaziích. Když se z nich opět vynořil, začal vnímat city, hnutí ducha, které se snažil rozlišit podle pocitu, jaký z nich měl, na ty, které vycházejí z jeho myšlenek, a na ty přicházející zvenčí, buď od Boha, nebo od toho, co nazýval

„špatným duchem“, nebo někdy „nepřítelem lidské přirozenosti“. Začal rozjímat a měl vidění Panny Marie, která jej hodiny zaplavovala štěstím a zároveň odporem k předchozímu prostopášnému životu. A tak nakonec jedné noci, kdy ležel sám v posteli ve čtvrtém patře pod brokátovými nebesy, získal Bůh stoupence. Aniž by si toho dějiny povšimly, voják se bezpodmínečně vzdal.

Jak se zdokonaloval v duchovním životě – následujících patnáct let strávil jako chudás v různých zbožných domech, na cestách a na lodích, četl a přemýšlel, postil se a žebral –, nořil se Ignác hlouběji do hnutí ducha a začínal chápat, jakými lstivými cestami se špatný duch zjevuje *sub angelo lucis*, „v přestrojení za dobro“, pokouší prostřednictvím citů, jež zprvu vypadají, jako kdyby pocházely od Boha, a jak někdy jen zhlédnete, jak říkal, hadí ocas, když sledujete sled citů nazpátek k okamžiku, kdy zlý duch svedl člověka na scesti. Ignác také došel k názoru, že duchové zacházejí s lidmi různě v závislosti na jejich povaze a letoře.

Po mnoha potížích Ignác vydal v roce 1548 *Duchovní cvičení*. Jde o tenký svazek návodů a technik, které umožňují měsíc trvající duchovní cvičení, jež lze snadno provozovat v hlučném městě – jak to dělal v Paříži a Římě – stejně jako na venkovské usedlosti. Díky své flexibilitě je to vynikající pomocník ve věku cestování a objevování. Z jeho *Cvičení* vyvěrá jezuitská spiritualita: hledání Boha ve všech věcech bez nutnosti stahovat se ze světa, přemýšlivost v činech, aktivní život, ale zakořeněný v modlitbě, svoboda a nestrannost, učení se, jak se osvobodit od model, jako jsou postavení, peníze a moc, aby lidé mohli lépe sloužit Bohu a ostatním.

Podle knihy I. Austina: *Papež reformátor*

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 16. července 2020. Uzávěrka následujícího čísla: 30. července 2020. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 20. 7. – 2. 8. 2020

20. 7. Po – – –

21. 7. Út KO 18.00 za † Marii Novotnou, syna Jana a manželku

22. 7. St **Svátek sv. Marie Magdalény**

KA 08.00 za †† Moniku a Andreje Šerega

23. 7. Čt **Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy**

KA 08.00 za †† Vendelína, Margitu a syna Karla

24. 7. Pá KO 18.00 za †† Annu a Františka Stránské

25. 7. So **Svátek sv. Jakuba, apoštola**

DD 13.30 za farníky

KA 18.00 za †† rodiče Annu a Petra a sestru s dcerou

26. 7. Ne **17. neděle v mezidobí**

KO 08.30 za † Josefa Kadlece, † Karla Bažanta, †† rodiče Špidlenovy a tetu Marii a za † Annu Novákovou, manžela a vnuka Járu

27. 7. Po – – –

28. 7. Út KO 18.00 za † Michala a Uršulu

29. 7. St **Památka sv. Marty**

KA 08.00 za zdraví a Boží pomoc pro Martu

30. 7. Čt KA 08.00 za † Martu Pagáčovou

31. 7. Pá **Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze**

KO 18.00 za zdraví a Boží pomoc pro rodinu Čakajkovou

1. 8. So **Památka sv. Alfonsa Marie s Liguori, biskupa a učitele církve**

DD 13.30 za farníky

KA 18.00 za † Jana Pajunka a dceru Cecilii s manželem

2. 8. Ne **18. neděle v mezidobí**

KO 08.30 za † Stanislava Lukeše

I HAD A DREAM

Odpust' mi, čtenáři, tohle rouhání proti M. L. Kingovi. Bylo to dneska k ránu, a neprobudil jsem se zpocený, ale nekonečně smutný. Šel jsem totiž napříč Staroměstským náměstím, když jsem si všiml malého průvodu, který kráčel směrem od radnice. V čele byl nesen stříbrný procesní kříž, vedle něho se svícemi dopělejší ministranti v albách, přepásaných růžovými organýnovými šerpami. Směřovali k jednomu ze dvou oltářů, které byly postaveny vedle mariánského sloupu a naproti němu, asi dvacet metrů od sebe.

Oba oltáře, podobně jako kdysi o božítelových průvodech, byly oblečené (starý liturgický termín) a na jednom mladá řeholní sestra upravovala květiny. Druhý měl ve vázách pouze smrkové větvičky. Lekl jsem se a v uctivé vzdálenosti jsem se nepovšimnut průvodu vyhýbal. Neunikl jsem ovšem pozornosti několika mladých kněží v průvodu. Byli to milí, sympatičtí známí mladíci. Obklopili mě a přemlouvali, abych se zúčastnil pobožnosti, která u jednoho z oltářů začne. Stál jsem s aktovkou uprostřed nich a vysvětloval jim, proč to nemohu udělat. Když už se tedy podařilo neuvěřitelným úsilím jednoho sochaře sloup postavit, neznamena to, že můžeme zabírat celé náměstí pro sebe. Taky jsem jim říkal, jak jsem si četl ve zprávách vatikánského rozhlasu sdělení Německé biskupské kon-

ference, že v loňském roce u nich pokračoval odchod statisíců křesťanů z katolické církve.

Když i nás je stále méně, musíme spíše vnášet evangelium do naší doby než se vracet k barokní zbožnosti. Viděl jsem před několika lety v televizi, jak při slavnosti *Navalis* jede Nerudovou ulicí zlatý kočár pražských arcibiskupů. Tažený černým kladrubáký byl obsazen svatovítskými preláty. A hrozně jsem se při tom styděl. Říkal jsem těm mladým, kteří mi naslouchali, že takhle to přece nejde. Když chceme dělat slavnost jako v baroku, nemůžeme se toho zúčastnit reálně, jako bychom si žili v baroku. Když už chcete použít kulturní památku, jakou je zlatý kočár, musí se tam posadit herci, kteří tehdejší preláty budou jen představovat.

Naši skuteční prelāti budou v civilu u Vltavy promlouvat k návštěvníkům divadelní show o evangeliu, o řešení našich trápení Ježíšovými metodami. Zastanou se pravdy a lásky, a když dneska skoro každý má doma Bibli, ať se diváci po návratu domů podívají na str. 326, kde si na vlastní oči přečtou, jakou Pán Ježíš nabízí pomoc, když všechny rady selžou. Tomu všemu tihle milí kněžští mládenci naslouchali a tvářili se vážně. Jak se rozhodli, to, žel, nevím. Probudil jsem se a bylo mně nekonečně smutno.

P. Pavel Kuneš

PŘÁTELSTVÍ S JEŽÍŠEM NÁS MĚNÍ

Setkání s Ježíšem jako s přítelem znamená úplnou změnu v životě člověka. Doslýchávám to mnozí lidé jak dnes, tak i v dějinách, například svatý Augustin: „Pane, poznal jsem tě pozdě, ale teď, když se tak stalo, mi tě už nikdo nemůže vzít.“

Jen co potkáme Ježíše, zakusíme Boha. Dostaví se pocity radosti, naděje a pokoje, které jsme dosud nezakusili. Neznamena to však, že naše problémy po setkání s ním začnou mizet,

naopak, pravděpodobně jich ještě přibude. Problémy tedy budou stále – ale něco se přece jen změní: teď už jim budeme umět lépe čelit, budeme silnější při jejich řešení. Nezmění se to, co je kolem nás, ale to, co je v nás: změníme se my. A tento druh změny v nás způsobuje Bůh. Bude to neustále probíhající proměna se svými vzestupy a pády. Nebude bezproblémová, podobně není bezproblémová ani cesta ke Kristu. V našem životě je mno-

ho úspěchů a nezdaru. Často býváme malomyslní, ale po mnohých otřesech se nám vrátí rovnováha: a to je ta změna, již v nás způsobuje Bůh.

Nacházíme zde podobnost s ratolestí rostoucí na kmeni. Když ji odsekne od kmene, ratolest začne umírat, ale pokud je připojena ke kmeni, přežije vítr, vichr, mráz... Toto znamená přebývat v Ježíši Kristu. Toto znamená dovolit Ježíši, aby v nás přebýval. V evangeliích se můžeme dočíst o řadě lidí, kteří se po setkání s Ježíšem zcela změnili a mohou se tak stát naším vzorem. Např. Marie z Magdaly. Co můžeme říct o Marii z Magdaly? Ježíš z ní vyhnal sedm zlých duchů. Myslím, že pro mě by bylo přátelství s člověkem, který je posedlý ďáblem, anebo se satanistou, poněkud problematické. Co by tomu řekli lidé? Ježíš se však nestará o názor lidí, co by na to řekli nebo mohli říkat, a vystupuje jako přítel takového člověka. Marie z Magdaly se stala jeho přítelkyní a její život se změnil. Provázela ho až do samotného konce, až na Kalvárii, pod kříž.

V evangeliích nacházíme mnoho dalších, kteří se díky přátelství s Ježíšem rovněž změnili. Nejvýmluvnější však je, že Ježíš i Jidáše nazval přítelem, a to dokonce ve chvíli, kdy ho zradil v Getsemanské zahradě: „Příteli, učni jen, k čemu jsi přišel“ (Mt 26,50).

Dnes, milý bratře a milá sestro, Ježíš nazývá

30. ČERVENEC – MEZINÁRODNÍ DEN PŘÁTELSTVÍ

Mezinárodní den přátelství (*International Day of Friendship*) je den přátelství mezi lidmi, zeměmi a kulturami vyhlášený Valným shromážděním OSN 27. července 2011. Jeho oficiální datum bylo stanoveno na 30. červenec.

Nezávisle na tomto dni se den přátelství slaví v jiných dnech, jako například 20. července v Argentině, Brazílii a Uruguayi, nebo první srpnovou neděli (USA a část Asie).

přítelem i tebe. Ať už je tvůj hřích jakýkoli, ať jsou tvé problémy, tvé těžkosti jakékoli, ať jsi Ježíše jakkoli zradil (protože my všichni jsme ho zradili), on tě nazývá přítelem. Ať jsou naše chyby jakékoli, on nás všechny nazývá přáteli. Ježíš sám je tedy otevřen tomuto přátelství a záleží na nás, zda ho přijmeme, nebo ne. Nezve nás, abychom s ním diskutovali, chce jen, abychom s ním byli. Chce být s tebou, se mnou, s námi.

„Chci jít do tvého domu,“ prosil Zachea a dnes to říká i nám: „Otevři dveře svého domu a dovol mi vejít. Tvůj dům, to je tvé srdce, tvůj dům, to je tvůj život, tvůj dům, to je tvá mysl. Dovol mi vejít.“

Mějte na paměti, že přátelství není jen vztah založený na citech. Jestliže tě někdo přitahuje, může se stát tvým přítelem. Po nějaké době ti na něm ale třeba přestane záležet. Přestanou tě zajímat jeho problémy, ztratíš chuť mu pomáhat nebo mu posloužit. Chceš-li, můžeš takový vztah nazvat emocionální přitažlivostí, ale nelze ho pokládat za pravé přátelství. Přátelství, které já pokládám za pravé, není totiž jen emocionální přitažlivost, ale i závazek.

Pokud se váš vztah k Ježíši omezuje jen na citovou stránku, je to málo. Osobně nic nenamítám proti citovému prvku ve vztahu, ale pravé přátelství se na něm nezakládá....

Podle knihy E. Velly: Na orlích křídlech. O modlitbě

Tradice dne navazuje na iniciativu *Cruzada Mundial para la Amistad*, která vznikla v roce 1958 v Paraguayi. Lidé ve světě si den přátelství připomínají různými způsoby, například si posílají pohlednice (dnes stále vzácnější jev), obdarovávají se náramky přátelství nebo se scházejí na společné večeri. Nejrozšířenějším způsobem je kontakt s přáteli prostřednictvím sociálních sítí.

Podle Wikipedie